

«Uavhengig og riksdekkende venstreorgan for frisinn og framskrittvennlig politikk i nasjonalt, sosialt og økonomisk henseende.»

Grunnlagt 1869 av Hagbard Emanuel Berner

ANSVARLIG REDAKTØR /
ADMINISTRERENDE DIREKTØR:

JOHN ARNE MARKUSSEN

jam@dagbladet.no

Brann i rosenes leir

Trøndelag har de siste årene vært den største og mest stabile maktbastionen for Arbeiderpartiet. Nå er det brann i rosenes leir.

I går bestemte formannskapet i Trondheim å politianmelde Arbeiderpartiets bystyremedlem Rune Olsø. Olsø er ikke en hvem som helst, og saken som nå sendes over til politiet er svært alvorlig.

DET ER IKKE BARE TILLITEN TIL OLSØ OG AP SOM STÅR PÅ SPILL, MEN TILLITEN TIL MYNDIGHETENE.

42 år gamle Olsø har sittet i bystyret i Trondheim i 22 år. Han har vært kommunalråd, leder i Trondheim Ap og Sør-Trøndelag Ap. Han er en nær venn av nestleder i Ap, Trond Giske. Inntil nylig lå han også an til å bli leder for nye Trøndelag Ap.

Olsø har trukket seg som lederkandidat både til denne stillingen og som lederkandidat til Sør-Trøndelag Ap. Han har nok med å forsvare seg mot alvorlige mistanker som er rettet mot ham etter en serie artikler i Adresseavisen.

Olsø er deltidspolitiker, og jobber til daglig i selskapet Staur Holding. I mars 2015 foreslo rådmannen i Trondheim å plassere området Kystad bak den grønne streken, som vil si varig vern. Det var ikke gode nyheter for utbyggerne Kystad Vestre AS og PH Utvikling AS. De tok kontakt med Staur Holding for å få hjelp med reguleringsarbeidet for Kystad. Avtalen var verdt seks millioner kroner, og i den sto det klart at det var en «uttrykkelig forutsetning» at Olsø personlig skulle gjøre jobben.

Når Kystad var tatt ut av den grønne streken, skulle det utbetales én million kroner. Det førte tilsynelatende fram. Kystad ble tatt ut av den grønne streken.

Etter at Adresseavisen begynte å skrive om saken, har Ap i Trondheim gått inn for et forbud mot betalt lobbyvirksomhet og et register for lobbyvirksomhet. Kommuneadvokaten har gjennomgått saken, og mener det ikke kan utelukkes at Olsø har overtrådt straffebestemmelsene om påvirkningshandel.

Tirsdag denne uka gikk et flertall av medlemmene i kontrollkomiteen i byen inn for politianmeldelse, mot Ap-representantenes stemmer. Den reservasjonen kunne de spart seg for. Nå har også formannskapet, med ordfører Rita Ottervik (Ap) i spissen, stilt seg bak politianmeldelsen.

Olsø fastholder at han ser annerledes på saken, og det er naturlig at partikolleger stoler på hverandre. Det er likevel lett å få inntrykk av at venner i maktposisjoner beskytter hverandre. Det skal man vokte seg vel for når anklagen nettopp handler om lyssky påvirkningsarbeid i maktens korridorer. Dette må gjennomlyses. Det er ikke bare tilliten til Olsø og Ap som står på spill, men tilliten til myndighetene.

Sult og Tørst

Jo Nesbø er som kjent ute med nok en ny historie om Harry Hole som heter «Tørst» der handling igjen er lagt til Oslo.

Dermed har hovedstaden fått både «Sult», «Gjeld» og «Tørst».

BLIR POLITIANMELDT: Rune Olsø i Trondheim Ap.

HUMANIORA: Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen (H) vil at humaniora skal stå på egne bein.

FOTO: NESVOLD, JON OLAV / NTB SCANPIX

De store spørsmålene

Humaniora er framtida.

SIGNALER

AKSEL BRAANEN STERRI

ast@dagbladet.no

Da jeg studerte på Blindern var jeg innom Karrieredagen flere ganger. Det var ikke lett å vite hva en kunne bruke en statsvitenskapsutdannelse til og jeg søkte inspirasjon og veiledning. Et år var jeg bortom et av de store selskapene og fortalte hva jeg studerte og fikk svaret: «Ja, da passer du vel til en jobb innen HR, Human Resources.» Logikken er forståelig: Samfunnsvitere studerer mennesker og anses derfor for å være flinke med mennesker.

HISTORIEN KOMMER til meg da jeg leser debatten rundt den ventede humaniorameldingen, som kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen presenterte hovedpunktene fra, på Universitet i Oslo onsdag. Alle ser ut til å være enige om at humaniora er viktig

og at humanister må bli flinkere til gjøre seg relevante, men få forstå hva humaniora er. En snakker om humanioras egenart, men blander inn samfunnsvitenskap når en skal forklare fagenes relevans. Og det minner om Karrieredagen: De studerer jo mennesker, så da vil det jo være relevant for det meste vi gjør.

MEN HUMANIORAS relevans kan spisses inn mer enn som så. Migrasjonsutfordringer, eksistensiell risiko, store globale ulikheter, robotrevolusjonen og generell kunstig intelligens, er blant våre viktigste utfordringer, og her kan vi ikke gjøre framskritt uten at humanioras perspektiver får spille en stor rolle. Hva er bevissthet, kausalitet, intelligens, skjønnhet, identitet, rettferdighet, godt, mennesket og hva er verdt å bevare? Hvordan skal goder fordeles, samfunnet organiseres, og hvilke institusjoner fremmer kunnskapsutvikling? Og hvordan kan vi leve et godt liv? Jo flere muligheter vi får og jo lenger teknologien kommer, jo mer relevante blir mange av disse spørsmålene. Likevel sliter humaniora med imaget.

RØE ISAKSEN kunne ikke love mange flere millioner for å bøte på det. Poenget var snarere å koble humaniora på de eksisterende finansieringskanaler, og tilpasse disse den humanistiske forskningen. Statsråden ville også hjelpe til å åpne forskningstidsskriftene. Det er på høy tid. At ikke forskningen som publiseres er tilgjengelig for alle når en så stor andel av forskningen allerede er finansiert av det offentlige, er en skandale. Språkfagene skal hjelpes og utdanningene skal gjøres mer arbeidslivsrelevante.

MEN MESTEPARTEN må forskere og studenter gjøre selv. Humanioras innsikter er som Røe Isaksen påpekte en underutnyttet ressurs. Slik trenger det ikke være. Humanister bør f.eks. gjøre seg tilgjengelig for teknologiselskaper. Forskere bør ta en større plass i det offentlige ordskiftet og se til Future of Humanity Institute i Oxford for inspirasjon til tverrfaglig miljøbygging. Og universitetene bør ikke miste seg til arbeidslivsrelevansen. Læres studentene til å bli gode forskere innen sitt fag, vil de også bli solide og etterspurte arbeidstakere. Selv utenfor HR

ARKIVGLIMT

PÅ KROA: Dagbladets fotografer rykket også ut før i tida, helt til Ski. Følgeteksten til fotografiet er: «Fra Tyrigrava kro, Ski november 1965. Personale bak disken.»

Og, vi oppfordrer våre lesere til å gi oss et aldri så lite vink hvis dere kjenner igjen personene på bildet slik at Folkemuseet kan få lagt det inn i vårt arkiv.

FOTO: LEIF HØEL.

Redigert av Tom Stalsberg

tst@dagbladet.no